

quod ex eius sententia ex materia ab aeterno praeexistente factum erat. Hic vterque postremus significatus obtinere potest, respectu illius, a quo omnes homines descendunt, posterior, qui mediate saltim ex nihilo erat productus, quoniam ab aliis hominibus originem suam non acceperat, licet ex terra tanquam materia quadam sit creatus: respectu vero hominum ab eo ortorum prior significatus locum habere potest.

§. X.

Reliquum adhuc est epitheton assertionis, quod igitur nunc aggrediendum erit, quod sequentia verba includunt: ἐξ ἑνὸς αἵματος. Αἷμα in generaliori significato *sanguinem*, *cruorem* indicat, *liquorem illum hominis vitalem*. Hoc loco a plerisque putatur idem significare ac σπέρμα, quo sensu etiam *Ioh. 1, 13.* occurrere debet; hinc quoque ea locutio deriuatur, qua pro genere etiam adhibetur, vel dum filius ex sanguine esse dicitur patris, vt ex alterius sanguine procreari idem sit ac ex eius femine generari, vel ex vno sanguine cum alio esse, ex eodem femine atque ab eodem parente genitum esse. Sic apud *Homerum Iliad. τ. v. 105.* τῶν ἀνδρῶν γενεῆς, ὃθ' αἵματος ἐξ ἐμευ εἰσι. *Eorum hominum ex genere, qui sanguine ex meo sunt*, vbi parua Scholia, quae *Didymo* tribuuntur, id ita explicant: αἵματος ἀντι τῆς σπέρματος, γενούς. Quo & referri potest *Odyss. π. v. 300.* Εἰ ἔτεον γ' ἐμός ἐσσι καὶ αἵματος ἡμετέροιο; *si vere meus es, & sanguinis nostri.* *Pindarus* itidem *Nemea* *ια. v. 43.*

— Το τε Πεισανδρου παλαι

Αἷμ' ἀπο Σπάρτας.

sanguis eius & genus antiquum erat a Pisandro spartano. Nec
minus